

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζδάκη, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Η ΑΝΑΝΗΨΙΣ

Ὅσα ἐπανελημμένως κατὰ καιροὺς ὡς σπόρον ἀγαθὸν ἐκηρύξαμεν, πεπεισμένοι ὅτι πίπτοντα ἐπὶ ἀγαθῆς γῆς θὰ παραγάγῃσι μίαν ἡμέραν τοὺς ποθομένους καρπούς, οὐδέποτε ἠλπίζομεν ὅτι τόσοι ταχέως θὰ παρουσιάσωσι τὴν εὐφορίαν, ἣν καὶ ὁ ἀπλούστερος παρατηρητὴς διακρίνει σήμερον ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ψυχαῖς.

Πρὸ ὀλιγίστων ἀκόμῃ ἐτῶν ὠνειροπόλουν μὲν πάντες τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τὴν διὰ ταύτης ἐπιδίωξιν τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπεχειρεῖ νὰ καθορίσῃ τὰ μέσα δι' ὧν θὰ ἐγίνετο τοῦτο, οὐδεὶς ἔθετε τὸν θεμέλιον τοῦ ὑποβάθρου ἐφ' οὗ ἀσφαλῶς αὕτη θὰ ἐστηρίζετο. Ἀντιθέτως μάλιστα πρὸς τὴν ἐνδεδειγμένην ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως ὁδόν, καθ' ἣν μόνον ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς πατρίους ἀρχὰς θὰ ἐπέφερε τὰ προσδοκώμενα ἐθνωφελῆ ἀποτελέσματα, ἀντιθέτως πρὸς τὰ κηρύγματα τῶν «Πατρίων», ἅτινα ἀναφανδὸν κατηγγέλλοντο ὡς ὀπισθοδρομικά καὶ ἀνακόποντα τὴν ὁδὸν τῆς προόδου, μεθυσμένη ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐκυλίετο εἰς τὸ ταπεινὸν ἔδαφος τοῦ ἀτομισμού καὶ ἔρρόφα τὸ ἀλκὸλ τῶν φραγκικῶν μιμήσεων, πλανωμένη δὲ ὅτι ἀνυψοῦτο εἰς πολιτισμόν, ὥλισθαινε τὸν ἀντίον εἰς κινδυνώδη καὶ ἐκμηδενιστικὸν κατήφορον. Ὀλίγον ἀκόμῃ καὶ οἱ κληρονόμοι μιᾶς μεγάλης πατρίδος, οἱ ἐντολοδόχοι μιᾶς Μεγάλης ἰδέας παρεχώρουν τὰ πρωτοτόκια τῶν ἀντίτου πινακίου τῆς φακῆς, ὁπερ ἐπηγγέλθησαν οἱ συμβουλευόντες ν' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὸ ἀμέριμνον ἐπάγγελμα τοῦ ἀρχαιοφύλακος!

Εὐτυχῶς ἀπέσεισε τὴν νάρκην καὶ ἐτινάχθη ἐπανερχομένη πρὸς τὰ ὀπίσω ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Πρὸς τὰ ὀπίσω, τοῦτέστιν οὐχὶ πρὸς μαρασμῶδη ὀπισθοδρομήσιν, ἀλλὰ πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ὁδὸν ἐξ ἧς εἶχε παρεκκλίνει. Ἀνένηψε καὶ εἶδεν ὅτι οὐχὶ ἡ εὐκολος κατωφέρεια τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, ἀλλὰ ἡ ἐργώδης συνέσις τῆς πατρίου παραδόσεως ὑπέσχετο εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἐπικράτησιν καὶ τὴν σωτηρίαν.

Ὁ ἐμβαθύνων εἰς τὴν ζύμωσιν, ἣτις τελεῖται σήμερον ἐν ταῖς ἀπανταχοῦ Ἑλληνικαῖς κοινωνίαις, ἀσφαλῶς δύναται νὰ συναγάγῃ τὰ ὡς ἄνω συμπεράσματα. Ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἰδοῦσα ποῦ φέρει ἡ εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἐγὼ προσήλωσις καὶ ἀπορρίψασα τὰ ψευδῆ ἐρείσματα τῆς τύχης καὶ τῶν ξένων προστασιῶν, ἀνεγνώρισεν, ἐπέισθη ὅτι μόνον εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις ὀφείλει νὰ στηριχθῇ τοῦ λοιποῦ. Τὸ ἐνστικτὸν δὲ τῆς αὐτοσυντηρητικῆς τῇ ἐδίδαξεν ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ ζήτησις καὶ εὗρεσις δυνάμεων ἄλλων ἢ ἐκείνων, αἵτινες ἀπεδείχθησαν ἐν τῷ παρελθόντι ἀκατανίκητοι καὶ σωτήριαι.

Αργὰ ἴσως ἐσκέφθημεν τὴν μέχρι τοῦδε παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς εὐθείας. Ἀλλ' ἦτο φαίνεται πεπρωμένον νὰ ὑποστῇ καὶ τὴν δοκιμασίαν τῆς ἠθικῆς ταύτης πτώσεως ὁ Ἀνταῖος τῶν ἐθνῶν, ἵνα ἰσχυρότερος ἐγερθῇ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

Ματθ. (4, 12-17).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη,¹ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.² Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ,³ ἔλθων κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ,⁴ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλεὶμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαίου⁵ τοῦ Προφήτου λέγοντος, Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης,⁶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.⁷ Ὁ λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα,⁸ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου⁹ φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ᾤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγων. Μετανοεῖτε¹⁰ ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σημειώσεις.

1) Παρεδόθη=εἰς τὴν φυλακὴν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου. 2) Εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐνθα εἶχε προετοιμάσει τὸ εὐαγγέλιον ὁ Ἰωάννης, καὶ ᾤρξατο ἐκεῖ τοῦ δημοσίου αὐτοῦ κηρύγματος. 3) Ἡ Ναζαρέτ ἦτο μικρὰ πόλις καὶ ἀκατάλληλος δι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς κατέστησε τόπον διαμονῆς κυριώτερον τὴν Καπερναοὺμ, ἥτις ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἦτο προσφορύτερα ὡς κέντρον τῆς ἐν Γαλιλαίᾳ ἐργασίας αὐτοῦ. 4) Καπερναοὺμ πόλις κειμένη κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν τῆς λίμνης Γενησαρέτ ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ μεταξὺ Δαμασκού καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης. 5) Τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαίου. Ὡς ἐδηλώθη ὑπὸ τῶν προφητῶν ἡ ἐν Βηθλεὲμ γέννησις τοῦ Σωτῆρος καὶ ἡ κατόπιν μικρὰ αὐτοῦ ἐν Ναζαρέτ διαμονή, οὕτω προηγέθη καὶ ἡ πρὸς ἐναρξιν τοῦ κηρύγματος ἀλλαγὴ τῆς κατοικίας αὐτοῦ. 6) Ὁδὸν θαλάσσης=πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος. 7) Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν=διότι κατοικεῖτο ὑπὸ πολλῶν ἐθνικῶν καὶ ἀλλοφύλων. 8) Φῶς μέγα=ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. 9) Ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, Ἑβραϊσμός=ἐν χώρᾳ σκιᾶς θανάτου, σκότος.—Ἡ ἄγνοια ἡ σκοτίζουσα τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου. 10) Μετανοεῖτε κ.λ.π. ὁ Ἰησοῦς ἀρχεται τοῦ κηρύγματος διὰ τῆς αὐτῆς τοῦ Ἰωάννου, ἐκφράσεως.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝ

«Μετανοεῖτε. ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» διακηρύττει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀφ' οὗ ἔμκθεν ὅτι τὸ στόμα τῆς Μετανοίας ἐκλείσθη ἐντὸς τῶν φυλακῶν, ὅπου ἔμελλε νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτύριον τοῦ θανάτου. Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ προπαρασκευὴ εἰς τὴν εἴσοδον εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι τὸ κράτος τῆς ἀρετῆς. Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ δυνάμις, ἡ ὁποία ἐξαγνίζει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ἱκανὴν νὰ δεχθῇ τὴν ἀρετὴν. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἀπαιτεῖ τὴν μετάνοιαν, ὡς τίτλον δυνάμεων νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἵνα πατάξῃ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέσχη εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέσα ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, καὶ νὰ γίνῃ ἄγιος υἱὸς τῆς Χάριτος. Καὶ ἀπαλλάσσεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας κατορθῶνων νὰ ἐν-

νοήση τί είναι ή άμαρτία, ποίαι και όπόσαι αί καταστροφαι, τας όποιαις αυτή προάγει και τίνα τά αγαθά, τά όποια προξενεί ή άρετή. Όταν κατανοήση ταύτα πάντα ό Χριστιανός τότε βλέπει την διαφοράν, και άποκαίζει να ήγκαταλίπη μόν την πρόξενον τόσων κακών άμαρτιαν, και να αναλάβη την αντίθετον εις την άμαρτιαν άρετήν, ικανοποιών συγχρόνως δι' έργων αγαθών, και δη δι' έλεημοσυών την δικαιοσύνην του Θεού, την όποιαν έχει εξουρίση διά της παραβάσεως και καταπατήσεως του θελήματος του Θεού, ήτις παράβασις άποτελεί την άμαρτιαν. Τοιαύτη είναι ή μετάνοια, και ιδού διατί ό Κύριος ήμών Ιησούς Χριστός πρίν ή διδάξη τας αρχάς και τό σύστημα της ζωής, τό όποτον έρχεται να εισαγάγη εις τόν κόσμον, κηρύττει την μετάνοιαν, και άπαιτεί ταύτην ως πρώτον προσόν προς ύποδοχήν της έρχομένης Βασιλείας των ουρανών. Και είναι όντως ή μετάνοια αναγκαία εις άπόκτησιν της Βασιλείας ταύτης, διότι άνευ της μετανοίας ήτοι της όριστικής άποφάσεως την όποιαν λαμβάνει ό άνθρωπος διά να άποσπασθ ή από την άμαρτιαν, χωρίς της αναγνωρίσεως της ένοχής αυτού και της ικανοποιήσεως της δικαιοσύνης του Θεού, χωρίς της διορθώσεως τέλους, ό άνθρωπος δέν δύναται να ύπαχθ ή εις τόν χρηστόν ζυγόν του Χριστού, δέν δύναται να ένστερνισθ ή τα Χριστιανικά διδάγματα. Διά να επέλθ η ή μετάνοια εις μίαν ψυχήν, είναι άνάγκη να συνέλθ η αυτή εις έαυτήν, να μελετήση όλόκληρον τόν παρελθόντα αυτής βίον. Και όχι μόνον να μελετήση τούτον, αλλά και να παραβάλλ η αυτόν προς ώρισμένον τύπον, τύπον ό όποιος έχει άπόλυτον κύρος άπέναντι της ψυχής ταύτης, και να ίδ η τας διαφοράς, και να προσπαθήσ η να διακρίν η τας έλλείψεις και τας υπερβολάς, και ν' αναγνωρίσ η τας ύποχρεώσεις αυτής, και ν' άνομολογήσ η πάντα ταύτα εις έαυτήν. Είς την χριστιανικήν ψυχήν ή μελέτη αυτή και αντίπαρβολή έχει ευνοϊκήν τινα εύχρειαν, ότι έχει πρό αυτής τύπον όχι μόνον γράμματος αλλά και πράγματος, διότι ό νομοθετήσας εις αυτήν τόν τύπον τούτον της ζωής, και έζησε την ζωήν ταύτην, να ύποδείξ η εις αυτήν και τό πώς δύναται έμπράκτως να εφαρμόσ η εις έαυτήν την ζωήν ταύτην. Και ό νομοθετήσας και εκτελέσας τόν τύπον τούτον, είναι διά την χριστιανικήν ψυχήν ού μόνον ό Δημιουργός του σύμπαντος, αλλά και ό μέλλων κριτής αυτής. Και έχει λοιπόν άπόλυτον κύρος ούτος επ' αυτής και δέν δικαιούται λοιπόν ή χριστιανική ψυχή να διστάζη, έστω και επ' ελάχιστον περι της αξίας και της ορθότητος του δεδομένου εις αυτήν τύπου της ζωής. Εκ της μελέτης ταύτης προέρχεται άσφαλώς ή σωτηρία· δηλα δή ή άπόφασις της διορθώσεως των Χριστιανών ή πλήρης αναγνώρισις της εξουσίας του Θεού επί της ψυχής αυτού, και ό πόθος άρ' ενός μόν της διαρκούς προσκολλησεως εις τό θέλημα του Θεού, και άρ' έτέρου της ικανοποιήσεως του Θεού. "Αλλ' ή άπόφασις αυτή εξασφαλίζει εις την χριστιανικήν ψυχήν πορείαν, ήτις φέρει αυτήν εις αυτόν τόν ουρανόν. Διότι τότε διά της πορείας ταύτης αυτόν τόν κόσμω τούτω, ως ύπάρχει και έν τω επέρχεται και έν τω κόσμω τούτω, ως ύπάρχει και έν τω πύλιν πληρής συμφωνία του θελήματος των ανθρώπων, προς τό θέλημα του Θεού. Και ή συμφωνία αυτή άποκρούει την τιμωρίαν του Κριτού κατά του κρινόμενου, και παρέχει εις τόν κρινόμενον την άνέκφραστον και άπερίγραπτον χαράν της ύποταγής του ανθρώπου εις τόν Θεόν. Χαράν, ήν άσθενώς μόν άλλ' ύπως ύποδειγματικώς ύποδεικνύει εις ήμας ή χαρά την όποιαν αισθάνεται ό άνθρωπος, όταν εκπληρωθ ή διατεταγμένον εις αυτόν καθήκον, και δη τό καθήκον της άγάπης. "Ας ύπακούσωμεν λοιπόν οι πάντες, εις τό πρόσταγμα του θεανθρώπου Λυτρωτού ήμών: Μετανοείτε.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΟΙ ΗΣΥΧΟΙ

"Ήσυχα πούναι τά βουνά, ήσυχοι πούναι οι κάμποι
Δέν καρτερούνε θάνατο, γεράματα έν έχουν.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΑΙ

Α'.

"Εάν τις θελήσ η να εξετάσ η κατά τί διαφέρει ό άνθρωπος από των άλλων ζώων, θα παρατηρήσ η ότι ή μεγαλύτερα και ούσιωδεστέρα μεταξύ ήμών και αυτών διαφορά είναι ότι ό άνθρωπος, σκέπτεται, δηλ. δέν άρκείται μόνον όπως τά άλογα ζώα να γεμίζ η την κοιλίαν του, να ζή την σημεριν ήμέραν και ούδέν πλέον, αλλά τούτο μόν άναπολεί εις την μνήμην του ή έρωτά και ζητεί και μανθάνει τό παρελθόν του, τό παρελθόν του πατρός και της μητρός του, τό παρελθόν της οικογενείας του, τό της χώρας του, τό του έθνους του· τούτο δέ συλλογίζεται και μεριμνά να παρασκευάζ η καλύτερον τό μέλλον έαυτού, της οικογενείας του, του δήμου, της Πατρίδος του. Τούτο είναι, είπομεν, τό κύριον γνώρισμα του ανθρώπου και τούτο κάμνει και όφείλει να κάμνη συνεχώς πäs φρόνιμος οικογενειάρχης και πäs καλός και άληθής πολίτης.

"Αλλά δέν άρκει να κάμνη μόνον την εξέτασιν και τούς συλλογισμούς τούτους, άλλ' άν ήναι γνήσιος οικογενειάρχης και πατριώτης, όφείλει να προβαίν η άκόμη περαιτέρω, και όταν πείθεται, ότι ή μέχρι τούδε ζωή και πολιτεία του έβλαπτεν ή την υγείαν του ή την περιουσίαν του ή την οικογένειάν του ή την πατρίδα του, τότε όφείλει ευθύς να μεταβάλλ η τρόπον του ζήν και του πολιτεύεσθαι, και να ζητήσ η κατά πάντα τρόπον ούχι μόνον να διορθωθ ή αλλά και να άναπληρώσ η και διορθώσ η κατά δύναμιν εσα δια του πρώτου βίου του έβλαψεν. Τούτο δέ τό όποτον φαίνεται φυσικόν και κατάδηλον προκειμένου περι των οικονομικών μας, περι των οικογενειακών μας πραγμάτων, τούτο πρέπει τούτο έχομεν καθήκον να πιστεύσωμεν ότι είναι επίσης φυσικόν και άπαραίτητον προκειμένου και περι της μεγάλης και κοινής οικογενείας όλων μας, τ. έ. προκειμένου και περι του όλου Έθνους ήμών. "Εσφάλημεν εις τά οικονομικά, και άπόδειξις ό ξενικός έλεγχος· εσφάλημεν εις τά στρατιωτικά, και άπόδειξις ή στρατιωτική άδυναμία μας άπέναντι των γειτόνων μας και αυτών άκόμη, τούς όποιους ως χθές καταφρονούμεν ως χοιροβοσκούς και άρκτητορφους· εσφάλημεν εις την διοίκησιν μας, και άπόδειξις οι φυγόδοκοι, φυγόπονοι, λησταί και άλλοι κακοποιοί, ένεκα των όποιων δέν ύπάρχει πανταχού της Έλλάδος ή ποθητή εκ των νόμων άσφαλεια· εσφάλημεν, εσφάλημεν. . . Λοιπόν τώρα, θα εξακολουθώμεν την αυτήν όδόν; και θα ήμπορούμεν τότε να ελπίζωμεν ότι και ήμείς θα σωθώμεν και τούς αλυτρώτους άκόμη άδελφούς ήμών θα έλευθερώσωμεν;

"Αλλ' ή τοιαύτη έλπίς φαίνεται ότι είναι ούδέν άλλο ή μωρία. Είναι τό ίδιον ως να ελπίζ η τις νίκην έρχόμενος εις την μάχην με τόξα και με βέλη ή έστω και με καρποφίλια, όταν ό έχθρός του είναι όπλισμένος με Μάνλιχερ και Μαξιμά. "Ο "Ηρόδοτος διηγείται ότι οι Πέρσαι εις τας Πλαταιάς δέν ύπελείποντο κατά την άνδρείαν από τούς Σπαρτιάτας· άλλ' άντι άσπίδων βαρυτάτων και ισχυροτάτων έφερον ευτελέσματα από λυγίες, και άντι μακρών και ισχυρών δοράτων είχον βραχεία άκόντια· λοιπόν έφρονεύοντο υπό των Έλλήνων εκ μακράς άποστάσεως διά των μακρών δοράτων, έν

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ *

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Τήν στιγμήν που οι δύο δείκται του ώρολογίου άγκαλιάζονται εις ένα σύντομον άσπασμόν, διά να μάς είδοποιηθούν, ότι ένα έτος φεύγει και ένα έτος έρχεται, ή σκέψις μου πετά προς σας, οι Έλληνίδες μητέρες.

Τά δώδεκα μονότονα και ξηρά κτυπήματα άναγγέλλουν, ότι έφυγε τό έτος τό βαρύ τό όμιχλώδες, τό πυκνόν από κινδύνους, από εξευτελισμούς, ότι έρχεται ένα άλλο έτος βαρύ, όμιχλώδες, άβέβαιον και άπειλητικόν.

"Η άλυσίδα του Χρόνου έσυρε πολλούς μαύρους και καταθλιπτικούς κρίκους επάνω από την ένδοξον και ωραίαν γήν. "Ηλθαν άλλεπάλληλοι οι δυστυχημένοι καιροί και τά δισεκα χρόνια. "Αλλά πίσω από τά σύννεφα έλαμπε κάποιος ήλιος έλπίδος, και πέραν από τό βαρύ παραπέτασμα της όμίχλης ή έθνική ψυχή έμάντευε κάποιαν πρασινάδα γαλήνης και χαράς. Που είναι τώρα ό ήλιος της έλπίδος και ή πρασινάδα της χαράς; Σύννεφα μόνον και όμίχλην βλέπει μακρὰ και γύρω ή έθνική ψυχή.

Αυτήν την στιγμήν που φεύγει τό έτος των εξευτελισμών και των ταπεινώσεων και έρχεται τό έτος της άμφιβολίας και της άγωνίας, ή σκέψις μου στρέφεται προς σας οι Έλληνίδες μητέρες.

Σεις κρατείτε μέσα εις τά χέρια σας την έθνικήν ψυχήν, τό μέλλον του δυστυχημένου ωраίου τόπου, την γαλανήν αύριον της σκοτεινής σήμερον. Μέσα εις τούς τέσσαρας τοίχους του σπιτιού σας σεις ύφαινετε σιγά-σιγά την γενεάν που θα έλθ η άργότερα, όταν ήμείς δέν θα ύπάρχωμεν πιά, και ή ιδική σας ύπαρξις είναι ό συνδετικός δεσμός του παρελθόντος και του μέλλοντος.

Και από τό σπασμα που εργαζεσθε τώρα εξαρτάται ή τύχη του Έθνους, ή ύπαρξις της μεγάλης κατατρεγμένης φυλής, ή όδός των άδούλων και ή δύναμις των ταπεινών.

"Ανοίξατε λοιπόν όλους τούς πόρους της σκέψεώς σας και κάθε χαραμίδα αισθήματος, και ποτισθήτε με την ιδεάν, ότι σεις είσθε οι κληρονόμοι της παλαιάς δόξης, την όποιαν θα μεταβιβάσετε εις εκείνους που σας έπescen ό ύπέρροχος κληρος να έχετε εις τά χέρια σας. Κλείσετε τ' αυτιά σας εις την ψεύτικην άδυναμίαν και εις τό φτιασιδωμένον φίλτρον και εις την άτιμην ευαισθησίαν και εις τόν αισχρόν εγωισμόν, και τιναχθήτε δυνατά και υπερήφανοι, μανάδες Έλληνίδες, διά να μάς δώσετε παιδιά που αύριον θα είναι έτοιμα να διεκδικήσουν την παλαιάν κληρονομίαν.

Από σας εξαρτάται να κάμετε τά νόμιμα παιδιά, τά υπερήφανα διά τό όνομα των πατέρων των, τά ευαίσθητα εις την φωνήν του παρελθόντος, τά πρόθυμα εις τό σύνθημα του καθήκοντος, ή τά νόθα παιδιά που δέν έχουν όνομα, τά εκφυλα που δέν έχουν αισθήμα, τούς Γασμούλους που δέν έχουν πατρίδα.

Οι καιροί δέν μάς περιμένουν πλέον και γύρω μας οι λύκοι—λύκοι μεγάλοι και δυνατοί, ή τσακαλία τρεφόμενα από πτώματα—άκονίζουν τά δόντια των.

Και ή γενεά που έρχεται ή θα είναι ή γενεά που θα στυλώσ η ψηλά την πεσμένην σημαίαν και θα συνεχίσ η την ιστορίαν της μεγάλης φυλής, ή θα είναι ή γενεά των οικτρών και των έλεεινών, που δέν θα έχουν πατρίδα και θα

Γ. Τ. (Εστία).

τά όπλα αυτών δέν έφθάναν τούς Έλληνες. Ούτως ένικήθησαν και ήφανίσθησαν, άν και ήσαν τριπλάσιοι από τούς Έλληνες. Λοιπόν, άν θέλωμεν να σωθώμεν, πρέπει να όμολογήσωμεν ειλικρινώς την μετάνοιαν ήμών και να ζητήσωμεν έπιμόνως να μεταβάλλωμεν βίον, να γίνωμεν πράγματι πολίται, όπως και εκείνοι προς τούς όποιους θα άγωνισθώμεν, ή και καλύτεροι.

"Αλλ' ύσως θα έρωτήσ η τις, και τί ήμπορούμεν ήμείς οι πολλοί να κάμωμεν; άς φροντίσουν οι πολιτικοί άρχοντες της χώρας, ήμείς θα ύπακούσωμεν εις ό,τι μάς διατάξουν. Πολλοι καλά, άλλ' άς ίδώμεν εγγύτερον τά πράγματα. Είπομεν έν αρχή ότι ό άνθρωπος σκέπτεται και ότι κατά τούτο μάλιστα διαφέρει από των ζώων. Λοιπόν άς σκεφθώμεν μίαν στιγμήν περι του εξής: "Αρά γε ή τύχη εκάστου ήμών δέν είναι κατά μέγα μέρος έργον των χειρών του; άρά γε δέν είναι άληθές τό του ποιητού του Έρωτοκρίτου, ως στροφή του κληνρί του ο καθαίεις κοιμάται; Και τό λεχόμενον δέ περι εκάστου ατόμου άρά γε δέν δύναται να λεχθ ή και περι εκάστου έθνους; Βεβαίως, διότι, ως ή ιστορία διδάσκει, εκαστον έθνος είναι αξιον της τύχης του, έν άλλοις λόγοις εκαστον έθνος ευτύχησεν ή εδυστύχησε σύμφωνα με τας πράξεις του. "Εάν δέ τούτο ήτο άληθές εις παλαιότερους χρόνους, ότι τά μέσα της συγκοινωνίας ήσαν άτελή, και διά τούτο εκαστον έθνος ήδύνατο να ζή καθ' έαυτό, άποκεχωρισμένον κατά τό μάλλον ή ήττον από των άλλων, πολύ μάλλον άληθέστερον είναι τούτο σήμερον, ότι εις διάστημα μιάς ή δύο ήμερών ή και εις όλίγας ώρας άσφαλείστατα και βεβαιότατα μεταβαίνει ό άνθρωπος, ταχύτερον από τόν άετόν, από του ενός έθνους εις τό άλλο, μεταφέρει τά βιομηχανικά του προϊόντα, τά έμπορεύματά του και τά στρατεύματά του. Διά τούτο βλέπομεν ότι εκαστον έθνος άγωνίζεται να άπορροφήσ η τά άλλα τά όποια είναι εκτεθειμένα όπωδότητε εις τόν κύκλον της ενεργείας και δυναμέως του. Και ή άπορρόφησις αυτή δέν γίνεται μόνον διά των όπλων, αλλά και κατ' άλλους ποικίλους τρόπους, βιομηχανικώς, έμπορικώς, γλωσσικώς, ναυτιλιακώς, καλλιτεχνικώς κλπ. Σήμερον λ. χ. σας φέρουν εκ Βιέννης έτοιμα φορέματα, έτοιμα ύποδήματα, και σεις δέν δύνασθε να άνταγωνισθήτε προς αυτά, εκτός άν κατορθώσετε να τά κατασκευάζετε ευθηνότερα και καλύτερα. Τά ξένα άτμώπλοια μεταφέρουν εκ Πελοποννήσου την σταφίδα εις την Αγγλίαν· ταύτα δέν θα δυνθώμεν να εκποτίσωμεν άλλως, εκτός άν ήμείς κατορθώσωμεν να μεταφέρωμεν αυτήν και ευθηνότερα και ταχύτερα. Και ούτω δι' εκαστον πράγμα. Ταύτα φαίνονται βεβαίως μέγα βάρος, αυτό τούτο δυστύχημα, άλλ' ύσως ύσως είναι μάλλον ευτύχημα, άρκει μόνον, έννοείται, ήμείς να είμεθα πράγματι άνδρες θελήσεως, δραστηριότητος και ευφύας. Διότι αυτά ταύτα θα μάς δείξουν και θα μάς εξαναγκάσουν να εργασθώμεν, όπως εργαζονται, και οι αντίπαλοί μας, δηλ. θα μάς εξαναγκάσουν να άναπτύξωμεν άρετήν, να γίνωμεν καλύτεροι, όπερ ό κύριος σκοπός πάσης έλευθέρας πολιτείας.

"Αλλά τό γενόμενον έν τω ιδιωτικώ εκάστου ήμών βίω θα είναι άτελές, άν μη επεκταθ ή και εις τόν πολιτικόν βίον, εις την βελτίωσιν των πολιτικών ήμών ήθών. "Οπως έμπορικώς, βιομηχανικώς κλπ., ούτω κινδυνεύομεν και πολιτικώς, και εδω άρα επιβάλλεται εις εκαστον εξ ήμών να σκεφθ ή και μεταβάλλ η τρόπους ενεργείας και πολιτείας, συναισθανθ ή ότι έχει όχι μόνον δικαιώματα αλλά και καθήκοντα μεγάλα. Διότι μόνον τότε θα ίδώμεν πάλιν μεγάλην και ένδοξον Έλλάδα.

δνειροπολοῦν μίαν θέσιν διερμηνέως ξενοδοχείου γιὰ νὰ βγάλουν ψωμί ἄσημον καὶ ταπεινόν.

Γυρίσετε λοιπόν, Ἑλληνίδες μητέρες, εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνατροφὴν καὶ τεντώσατε τ' αὐτιά σας εἰς τὴν φωνήν, τὴν ὁποίαν ἔρρηξεν εἰς στιγμὴν προφητικὴν ὁ προφητικὸς Ἑθνάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Ἡ Ἑλλάς, εἶπεν ὁ Πατριάρχης, πρέπει νὰ γείνη ἄπ' ἄκρου εἰς ἄκρον στρατόπεδον.

Κάμετέ τιν σείς τὴν Ἑλλάδα στρατόπεδον, ὦ Ἑλληνίδες μητέρες. Κανεῖς ἄλλος δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὴν κάμῃ ὅσον σείς, διότι τὸν στρατιώτην δὲν τὸν κάμνει ὁ νόμος, ἀλλὰ τὸν κάμνει ἡ ψυχὴ καὶ τὴν ψυχὴν σείς τὴν κρατεῖτε εἰς τὰ χέρια σας.

Ἄς μείνῃ πίσω ὁ μαϊμουδισμὸς, ἡ ἀπομίμησις, τὸ σύρσιμον πίσω ἀπὸ συνθήματα ξένα, καὶ ἄς βγοῦν ἀπὸ τὰ χέρια σας οἱ ἄνδρες ποῦ χρειάζονται ὄχι μόνον εἰς τὴν πατρίδα τὼν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ θὰ δεκασθοῦν βέβαια αὐριοὶ εἰς τὸ πανηγυρὶ τοῦ πολεμικοῦ Χάρου. Ἀλλὰ, ἂν σωθοῦν ἀπὸ τὸν θάνατον αὐτόν, τοὺς περιμένει ἕνας ἄλλος ταπεινὸς καὶ ἄδοξος, ὁ θάνατος εἰς τὰ νοσοκομεῖα, διὰ τὰ ὅποια τοὺς ἐτοιμάζει ἡ διεφθαρμένη σημερινὴ ἀνατροφή.

Ἑλληνίδες μητέρες! Ἐρχεται κατόπιν μας μία γενεά, ἡ ὁποία θὰ γονατίσῃ μὲ σεβασμὸν ἐμπρὸς εἰς τὸν ἀνθισμένον τάφον σας καὶ θὰ σὰς φέρῃ τὴν εὐγνωμοσύνην ἑνὸς μεγάλου ἔθνους, ἡ θὰ περάσῃ ἐλευσινὴ, κουρελιασμένη, καταδιωγμένη καὶ ἄπατρις, διὰ νὰ φτύσῃ μὲ περιφρόνησιν ἐπάνω εἰς τὸ ξηρὸν χῶμα τοῦ μνήματός σας!

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ὡς ἔνδειξιν τῆς ἐπιμόνου βαρβαρότητος τῆς Εὐρώπης ἀναφέρουσιν συνήθως τὸν μέχρι ἄκρων παράφρονα ἐξοτισμὸν ὅστις τὴν καταστρέφει. Πλὴν διαβλέπω καὶ ἑτέραν τρεῖς αὐτήν, ἥτις μοι φαίνεται ἐνδεικτικώτερα τῶν ἄλλων, ἐν τῇ κακούργῳ ἀδιαφορίᾳ ὡς πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅσον ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμου ὅσον καὶ ἐν τῇ μεγαλονήσῳ Κρήτῃ.

Ἐφ' ὅσον ἡ Εὐρώπη δὲν ἔχει συναίσθησιν τῆς ἱερᾶς ὀφειλῆς τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὄντως ἔνδοξον δημοκρατίαν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἑφ' ὅσον δὲν ἀντιλαμβάνεται δι' ὑποτιμᾶται καὶ διμάζει ἐαυτὴν ἀνεχομένη τὴν παντὸς σεβασμοῦ ἔλλειψιν πρὸς τὴν σεπτὴν Μητέρα ἀπάσης τῆς πνευματικῆς αὐτῆς μορφώσεως, ἡθικῆς τε καὶ αἰσθητικῆς, θεωρεῖ ἀσφαλὲς δικαιολογήσῃ τὴν τελοσίδικον τῶν ἐχθροφρόνων ἀπερφασιν δι' αὐτὴν ὠρισμένως κατέπεσεν εἰς τὴν πρωτογενῆ

βαρβαρότητα, ὁπόθεν ἀκριβῶς τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα τὴν ἀπὸ συρρεν.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως ὁ ἐλληνικὸς λαὸς θέλει ὑπερνήκησῃ τὴν ἀχαρηκτήρισιως ἀκατανόητον τῶν μὲν, τὴν δολιότητα καὶ ἐχθρότητα ὡς καὶ τὸν χαμαίξηλον ἐγωϊσμὸν τῶν ἄλλων. Ἐπὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, τὰ δίκαια καὶ τὴν ἀμάραντον ζωτικότητα. Τὸ ἀσύγκριτον αὐτοῦ παρελθὼν εἶναι μία ἀπόλυτος ἐγγύησις ἀκτινοβόλου μέλλοντος. Ἴδου δὲ διατὶ τὸ παρὸν ποσῶς δὲν μὲ πτοεῖ ὁσάνκις πρόκειται περὶ τῆς Ἑλλάδος.

Δρ Μάξ Νορδάου

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρῶν»

Ὁ κ. Μην. Δ. Ρακτιδᾶν ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἀμύνης τῶν «Πατρῶν» δρ. 50.

Ἡ κυρία Πηγὴ Παπᾶ δρ. 10.

Ὁ κ. Π. Γενοθέλης ἐτήσιαν αὐτοῦ συνδρομὴν δρχ. 50.

Ὁ κ. Σ. Παῖσιος δρ. 2.

Ὁ κ. Χαραλ. Παπαδόπουλος (Κύπρου) γραμματίον Λαχείου Στάλου ἀριθ. 714,966.

Ὁ κ. Φρ. Μ. Κορτέσης (Ἰου) δρ. 6.

Ὁ κ. Φώτ. Γ. Ἀναστασόπουλος (Παλαιοκάστρου) δρ. 1.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ' τάξεως τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Ἀνατολῆς φρ. χρ. 10.

Αἱ μαθήτριά τοῦ ἐν Κ) πόλεϊ Ζαππείου Παρθενωγωγείου φρ. χρ. 10.

Ὁ κ. Χρ. Β. Κοσμᾶς (Μαντουδίου) δρ. 4.

Ὁ Ἑλλ. Σύλλογος Πόντος (Μερζιφούν) δρ. 5.

Τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον (Βαβᾶ Ἑσκή) δρ. 12.

Ἡ Ἀδελφότης Ἀναγέννησις τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Ἀνατολῆς φρ. χρ. 10.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀρχ. Γ. Β. Μ δ ν α χ ο ν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπεστάλη. — Κ. Σ. Κ) π ο λ ι ν, Στ. Γρ. Λ ί β ε ρ π ο υ λ, Μ. Χ. Δ. Ὁ δ ἡ σ ο ς. Β. Π. Π. Ἀ τ ρ α ς. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Σ. Μ. Κ δ ρ. 10 ο ν. Στέλλεται. Ἐν καιρῷ θὰ ληφθῇ γενικώτερον μέτρον δι' ἀποστολὰς εἰς τὴν χωροφυλακίαν. — Ι. Ν. Β ὠ λ ο ν. Ἀπὸ τῶν μέσων Μαρτίου ὅτε ἄρχεται τὸ ἔτος τῶν «Πατρῶν». Δὲν ὑποσχομέθα ἀλλ' αἰσιοδοχοῦντες ἐλπίζομεν νὰ μᾶς ἐπιτρέψωσι τότε τὰ ὕλικά μέσα. Φ. Γ. Α. Π α λ α ι ὁ κ α σ τ ρ ο ν. Ἐλήφθη. Ἡσυχεῖται. Σαυχοῦμεν διὰ τὴν εὐλογημένην σας δράσιν. — Μ. Τ. Κ α ῖ ρ ο ν. Παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐπικρατεῖ τοιαύτη πλάνη περὶ ὕλικων κεφαλαίων τῆς Ἐταιρείας ἡμῶν ἐνφ' πράγματι ταῦτα εἶναι μόνον ἡθικὰ ἀποφύροντα ὡς τόκον τὰς δωρεάς, ἄς ἀναχράσμεν. Ἀλλ' ἡ ἀντικειμενικὴ ἐμποδίζει νὰ πραγματοποιήσωμεν χιλιάδας πόθων, ὡς ὁ ὁμοῦλος. — Ε λ λ. Σ ὺ λ λ. Μ ε ρ ζ ι φ ο ὺ ν. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τοὺς φιλόφρονες λόγους. — Χ. Β. Κ. Μ α ν τ ο υ δ ι ο ῦ. Ἡρῆτο ἀποστολή. — Μ. Ν. Β ὠ λ ο ν. Ἐπίσης κατὰ τὴν παραγγελίαν ὑμῶν. Εὐχαριστοῦμεν.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαυβέρῳ

Γεν. Γραμματεῖ τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρῶν Ἀμύνης
Εἰς Ἀθήνας
Ὁδὸς Ζήνωνος 23

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀνλοποιεῖ

ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖται τὴν 3)16 Φεβρουαρίου 1910 ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτήσια τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται τὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετασχωσιν αὐτῆς κ. κ. μέτοχοι καὶ οἱ εἰδικοί τούτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν, θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν, ὀφείλουσι, κατὰ τὸ ἐδάφιον α'

τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Καταστατικοῦ, δεκαπέντε ἡμέρας τουλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους αὐτῶν ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν ἢ τὴν Τραπεζὴν Καταστήματα ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκρίταις τῆς ἑποιοῦ:

Ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. de Rothschild Frères, παρὰ τῇ Nationalbank für Deutschland, Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein, Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ, Ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σιγῶν, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καῖρῳ παρὰ τῇ Τραπεζῇ Ἀνατολῆς. Ἐν

Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι τῆς Τραπεζῆς Κρήτης.

Ἀθήνησι 1 Ἰανουαρίου 1910.

Ὁ Διοικητὴς
Σ. Στρέϊς

ΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ καὶ δι' ὅλα τὰ γραφεία

χρήσιμοι ἑβδομαδιαῖοι Ἐπιτραπέζιοι ὁδεύονται τοῦ 1910 Α. Β. Πάσχα, παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα καὶ Τερζοπούλου, Κοκκινάκη, Ρακοπούλων, λέρου καὶ Σιδέρη.